

Ontwerpbesluit single use plastics

Met 100 jaar geschiedenis en een solide Scandinavisch erfgoed is Huhtamaki uitgegroeid tot een belangrijke wereldspeler in oplossingen voor voedselverpakkingen. Binnen Nederland heeft Huhtamaki 3 locaties met meer dan 350 medewerkers en als bedrijf gebruiken wij jaarlijks 160.000 ton recyclebaar product dat uit Nederland komt. Deze drie locaties zijn Huhtamaki Franeker – producent van recyclebare verpakkingen voor alle grote Europese retailers, Huhtamaki Fiber Supply in Marum – producent van de 160.000 ton oudpapier dat geleverd wordt aan Huhtamaki Franeker en andere papierfabrieken in Nederland, en Huhtamaki Technology Center in Leeuwarden – Huhtamaki's globale R&D center dat zich richt op het ontwikkelen van nieuwe technologieën voor nieuwe toepassingen ter vervanging van kunststof.

Huhtamaki ondersteunt de tijdige implementatie van de Single-Use Plastics Directive. Ons bedrijf innoveert en investeert in het aanbieden van duurzame, circulaire, hernieuwbare en recyclebare verpakkingsopties gemaakt in Europa van Europese duurzaam groeiende bossen. We stellen de gelegenheid om commentaar te leveren op het ontwerpbesluit dan ook op prijs.

Wij zijn van mening dat de uitvoering van de richtlijn onbedoelde gevolgen moet voorkomen en dat de regeldruk voor bedrijven, burgers of overheidsdiensten tot een minimum beperkt blijft.

Artikel 15a)

We beschouwen *'belangrijkste structurele component'* als volledig verschillend van *'kleine structurele component'* en stellen daarom dat op papier gebaseerde, polymeer gecoate verpakkingen niet moeten worden beschouwd als inbegrepen in deze definitie.

De reden hiervoor is dat de Commissie in mei 2018 het technische standpunt bevestigde dat polymeercoatings "niet kunnen functioneren als een structureel hoofdbestanddeel van eindmaterialen."

De juridische interpretatie die we hebben gehad is dat met polymeer gecoat papier en karton slechts vergankelijke of tijdelijke bescherming bieden tegen water of vet. Ze kunnen daarom niet functioneren als een structureel hoofdbestanddeel van eindproducten.

Elke lidstaat heeft de mogelijkheid om criteria vast te stellen voor *'belangrijkste'* en *'kleine'* structurele componenten.

Wij stellen voor dat dit gemakkelijk kan worden vastgesteld door een op bewijzen gebaseerde maximumdrempel vast te stellen voor de hoeveelheid polymeer die is toegestaan voor elke productcategorie die onder de richtlijn valt. De drempels kunnen geleidelijk worden verlaagd in overeenstemming met technische innovatie, hiermee het verdere onderzoek en investeringen in de Green Recovery en de overgang naar de koolstofarme, circulaire economie die we allemaal willen zien stimulerend.

Daarom stellen we de volgende aanvullingen op de definitie van plastic voor om deze rechtszekerheid te bieden:

*- kunststof: materiaal bestaande uit een polymeer als bedoeld in artikel 3, punt 5, van Verordening (EG) nr. 1907/2006, waaraan mogelijk additieven of andere stoffen zijn toegevoegd, en dat als belangrijkste, **maar niet gering**, structureel bestanddeel van eindproducten kan worden gebruikt, met uitzondering van natuurlijke polymeren die niet chemisch gewijzigd zijn;*

Artikel 15d)

We vinden het ook belangrijk dat kunststof verpakkingen niet mogen worden verward met papieren verpakkingen, aangezien papieren verpakkingen de meest efficiënte vervanging zijn om een vermindering van het kunststofverbruik te bereiken: een verschuiving van volledig kunststof naar op papier gebaseerde polymeer gecoate verpakkingen zou direct een gewichtsvermindering van 90% van kunststof verpakkingen die in Nederland worden gebruikt.

Omdat houtvezel het belangrijkste structurele bestanddeel is van papieren verpakkingen (90%), zou het niet van toepassing moeten zijn voor papieren verpakkingen waarvoor reductiemaatregelen gelden in de zin van het aantal producten.

De maatregelen ter vermindering van het verbruik moeten van toepassing zijn op de hoeveelheid kunststof die in elk item wordt toegepast. Deze benadering op basis van het gewicht van polymeren die worden gebruikt in artikelen voor eenmalig gebruik van kunststof, weerspiegelt de benadering die al is gevolgd in het Nederlandse Plastic Pact.

Ten slotte, met betrekking tot "het verbod om gratis drinkbekers en voedselverpakkingen voor eenmalig gebruik te verstrekken", is voor ons de betekenis van "gratis" onduidelijk. Verpakkingen die een integraal onderdeel zijn van de prijs van voedsel zijn niet 'gratis'.

Elke vereiste om prijzen afzonderlijk te vermelden mag niet in strijd zijn met de EU-concurrentiewetgeving of het ondernemingsrecht en de bescherming van vertrouwelijke bedrijfsinformatie. De eisen moeten met name in overeenstemming zijn met de artikelen 101 en 173 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Wij verzoeken de regering om de voorgestelde vereisten te verduidelijken om de openbaarmaking van concurrentiegevoelige vertrouwelijke informatie te voorkomen en de aanpassing aan de toepasselijke Europese en Nederlandse wetgeving te bevestigen.